

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia XVII. Deprecatur B. Virgo omnes viæ molestias leniri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

Venatrix profugi lustrat lacrymosa puelli ;
 Sed tamen ignoto calle puellus abit.
 Ter Solymâ iterit arce ; ter inde recurrit in urbem :
 Ter propius fontem, ter prope templa stetit.
 Ter refugo pede flexit iter ; ter confraga saxa
 Scandit ; inaccesso ter sedet agra iugo :
 Terque resorbet anhela imo suspiria lingultu
 Hauſta ; ter in raros hincit ut agna sonos.
 Id clam visa queri est : (si non me decipit auris.)
 Deliciâne breui sic mihi fraude rapi ?
 Flens adij montes, valles, nemorumque recessus :
 Mons, nemus, & vallis sed mihi fraudat opem.
 Ipla ego vocalis mutas interrogo sylvas ;
 Siqua regis Cnatum quercus an vlime mentio
 Omnis at e medijs respondit Hamadryas ornis :
 Nulla tuum, Virgo, mi regit umbra iubar.
 Quem mihi quisque locus capit ; & sibi serua: IESVM,
 Ille mei pignus dulce doloris habet.
 Ipse locus, dubito, dolor an sit & asper alumno,
 Fert tener ex omni dâna viator humo.
 Si via sicca ; scabris offendit glareâ scrupis ;
 Si madet vda ; lut o detinet vncta pedem.
 Si viret herba ; virens viridi later anguis in herbâ ;
 Si regit umbra ; truces occulit umbra feras.
 Si specus obsidit ; domus hinc later apta leânis ;
 Sin petra sit ; molles dereret aspra pedes.
 Si mons surgit humo ; luctatur ad ardua gressus :
 Si caua vallis hiat ; flumina valle natant.
 Si dubijs pertusa vijs fors compita scindat ;
 Si via nota Deo est ; Matris at error erit.

ELEGIA XVII.

Deprecatur B. Virgo omnes viâ mo-
 lestias leniri.

S Atque superque graues tulit hec, tulit ille labores,
 Ut tener in molli sensus vtri que sinu est.

Est & ut hinc aliã pandam noua vela sub aurã,
 inque alio currat iam mea cymba mari.
 Mollior ut duros fors leniat ergo labores ;
 In placidas ibit versa querela preces.
 Annue maternis rerum pater optime votis :
 Nunc iter omne nouus leniat ergo tenor.
 Si via sicca, pedi mollem substernat arenam.
 Si mader imbre, recens cespes obumbret humum.
 Si viret herba ; virens viridem flos induat herbam :
 Si regit umbra, piã garrula pascat aues.
 Si specus altus hiat ; tutus sit ab imbre receptus :
 Si via dura petris ; molliat herba solum.
 Quæ cœlo adfurgit tumefacta superbia montis,
 Nunc humilis paruo sub pede sidat ager.
 Numinis exemplo, cui cum desurgat Olympo
 Maior honos ; imo serpit, ut umbra, solo.
 Si qua solo fugiente palus iter haurit euntis ;
 Sicca velim sicco nunc stet arena pedi.
 Sin biberit gelido de fonte, vel amne liquorem ;
 Hunc circum violas plurima fundat humus.
 O sol parce ! pio puluis quoque parce puello :
 Ne violet squalor nobile frontis ebur.
 Utque puer tener est, tenero se puluere vertat,
 Qui lapis offenso sub pede durat iter.
 Ipsa velim certè densas supponere frondes,
 Glarea ne molles deterat vlla pedes.
 Ipsa velim spissis umbracula texere ramis ;
 Ignea ne nudum decoquat aura caput.
 Ipsa velim nimbos trepido defendere peplo,
 Sollicitoque caput claudere dulce sinu.
 Adijciam quidquid pius imperat vsus amoris :
 Quaslibet in curas quamlibet apta trahar.
 Discite, qui sapitis, quid sit seruire puello ;
 Cui qui seruit amans, regia iura regit.
 Obsequium par imperio dat, & imperat astris,
 Qui pius in famulo pectore regnat Amor.
 Huic puero, dominã curã qui temperat orbem,
 Quaslibet que voues munia, magna voues ;

F v

Imo

Imò puer magnis spondet sua fœnora votis.
 Quisquis magna vouet, maxima dona feret.
 Sole micat radius; radio lux, luce fit Eos;
 Ridet ad Eoum ver geniale diem.
 Vere viret flos, flore fauus, de rore fluit mel:
 Melle sapor dulci læta sapore fitis:
 Omnis & ambrosio Gnati fluit ore voluptas;
 Gratiæque ambrosio dulcius imbre decus.
 Hic mihi sol, hic ver, hic & rosa digna coronis;
 Lux sed abest, & honos veris, odorque rosa.
 Ver cum sole redit; cum vere rosaria florent:
 Nec cum sole redit, vere, rosæue puer.
 Est quis vt hic dicat: breuis est mora, parce dolori,
 Hunc reuclat niueis alter Eous equis:
 Alter enim lærum promittit Phosphorus ignem,
 Quòd tibi stella dabit, sol neget ipse iubar?
 Tum tibi iucundo nouus ibit Eous Eoo,
 Nocturnumque dabit fulgere luna diem.

ELEGIA XVIII.

**B. Virgo & Ioseph dumetis inhærent,
 indagantes Puerum: vnde dulce
 reportant amoris vulnus.**

1. *Spes vbi B. Virginem & Ioseph sefellit; sese in dumetis deprehensos queruntur.*
2. *Suum è spinis dolorem, vti & pueri deplorant.*
3. *Amor ea dulcia adserit esse vulnera.*

Fors vbi Virgo Parens, & par cū Virgine coniux,
 Cuncta pererratis persecat arua vijs;
 Inuenies puerum, simul inueniere puello,
 Spes ait: hæc merces digna laboris erit.
 At verò vacuis fraudat malè credula votis.
 Hactenus vt planum virgo cucurrit iter,

Ecco